

11) Forslag under Nr. 31 af Udvalgets Mindretal (H. C. D. Müller):

Ny §.

En ny Slutningsparagraf tilføies saaledes:

„For hvert Aars ordentlige Rigsdag vil der af Indenrigsministeren snarest muligt efter dens Aabning være at fremlægge en Beretning om, hvorledes Loven af 19de Februar 1861 og den nærværende Lov i det foregaaende Aar maatte have virket baade i Henseende til Fæstegodsets Overgang til Selveieendom og i Henseende til mulig Fortsættelse af Fæstebæsenet. Beretningen vil ogsaa hver Gang have at meddele Underretning i begge de angivne Retninger for Tiden lige fra 19de Februar 1861 til det paagældende Aar. De i hvert Aar ifølge § 10 til Indenrigsministeren indkomne Anmeldelser optages i samme Beretning.“

vedtoges med 65 Stemmer mod 6.

Derefter sattes Lovforslaget (Se Tillæg C.) under Afstemning og

vedtoges med 63 Stemmer mod 10.

Sagen gaar nu til Landstinget.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne og opgive Dagsordenen for næste Møde, der vil blive afholdt imorgen, Tirsdag Middag Kl. 1. Den vil være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov sigtende til at fremme Lehn, Stamhuses og Fideikommissgodsets Overgang til fri Jordeiendom m. m.

Mødet hævet Kl. 6, 5 Minuter.

Otteogtredstindstyvende Møde.

Tirsdagen den 13te Januar, Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Efter Dagsordenen gik man strax over til:

Første Behandling af „Forslag til Lov sigtende til at fremme Lehn, Stamhuses og Fideikommissgodsets Overgang til fri Jordeiendom m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Spalte 273—88).

C. B. Nyholm: Det har maattet være de Mænd, der tidligere have tilladt sig at indbringe et Lovforslag af lignende Indhold som det, vi her idag have til Behandling her i Thinget, kjært, at den høie Regjering har taget denne Sag i sin Haand, thi det har bestandig været anerkjendt af os, at Regjeringen nærmest og bedst kunde behandle disse Spørgsmaal saaledes, som de burde, og vi have kun benyttet det private Initiativ for derigjennem at give Stødet til Regjeringen. Det er mig ligeledes kjært at kunne udtale paa mine tidligere Medforslagsstilleres Vegne vor særlige Tak til den høitæredede Justitsminister for den Holdning, han i denne Sag har indtaget, der danner en stærk og glædelig Modsatning til den Stilling, hans Forgænger indtog. Det tidligere Lovforslag forudsatte, som det vil være i ærede Medlemmers Erindring, for det Første, at Overgangen til fri Eie kun skulde ske ad Frivillighedens Vej; der var ikke Tale om Tvang for vedkommende Fideikommissbestidere, men Alt var overladt til deres Valg; dernæst indskrænkede det tidligere Lovforslag sig til Jordfideikommisser, og endelig tillod det kun Overgangen til fri Eiendom af Jordegods, imod at der substitueredes en Pengekapital. Det var altsaa egentlig efter det tidligere Lovforslag kun en Oversførelse af Baandet fra en Formuesgjenstand til en anden, hvorom der nærmest var Tale. Hele Lovforslaget indskrænkede sig saaledes, som ærede Medlemmer ville see, kun til, hvad der efter den strengeste og mest indskrænkende Fortolkning maatte erkjendes for at ligge i Grundlovens § 93, det tilføjede kun at bringe dette Grundlovens Tilføjelse til Virkeliggjørelse, men derimod ikke til at gaa videre til, hvad der forøvrigt maatte kunne erkjendes at være rigtigt